चत्वारि मध्यानि च मध्यमानि
चत्वारि चान्त्यान्यधमानि विन्द्यात् ॥ २६ ॥
आद्यं धनिष्ठांशमभिप्रपन्नो
माघे यदा यात्युदयं सुरेज्यः।
षष्ट्यब्दपूर्वः प्रभवः स नाम्ना
प्रवर्तते भूतहितस्तदाब्दः ॥ २७ ॥
क्वचित्त्ववृष्टिः पवनाग्निकोपः
सन्तीतयः श्लेष्मकृताश्च रोगाः।
संवत्सरे ऽस्मिन् प्रभवे प्रवृत्ते
न दुःखमाप्नोति जनस्तथापि॥ २८ ॥
तस्माद्द्वितीयो विभवः प्रदिष्टः
शुक्लस्तृतीयः परतः प्रमोदः।
प्रजापतिश्चेति यथोत्तराणि
शस्तानि वर्षाणि फलानि चैषाम् ॥ २९ ॥
निष्पन्नशालीक्षुयवादिसस्यां
भयैर्विमुक्तामुपशान्तवैराम्।
संहृष्टलोकां कलिदोषमुक्तां
क्षचं तदा शास्ति च भूतधात्रीम् ॥ ३० ॥
आद्योऽङ्गिराः श्रीमुखभावसाह्वौ
युवाथ धातेति युगे द्वितीये।
वर्षाणि पञ्चैव यथाक्रमेण
चीण्यच शस्तानि समे परे द्वे ॥ ३१ ॥